

Kočka, která kouše, se chce prát. Zato kočka, která vám do nohy něžně zatne drápy, předkládá argumenty: *Věnuj se mi. Chci jídlo / hrát si / pomazlit / vylézt někam vysoko.* (Všechny kočky byly v minulém životě opice.)

Drápnutí představuje dokonalé zahájení rozumného dialogu, v němž si můžete vyměnit stanoviska a dospět k vzájemně uspokojivému závěru.

Jay: Ty chceš vylézt nahoru na polici? A víš, že odtamtud nikdy nedokážeš slézt?

Killick: [Zatne dráčky o něco naléhavěji.]

Jay: A co třeba na rameno? [Zvedne kocoura.]

Killick: [Nebezpečně balancuje Jayovi na rameni a významně se dívá nahoru na polici.]

Jay: Tak víš ty co? Půjdeme se podívat z okna na krmítko a představovat si, že žereme vrabce.

Killick: [Nasměřuje Jaye směrem k oknu.]

Tohle je dokonalý spor. Killick se rád rozhlíží z výšky a Jay má záminku, proč odložit nějakou povinnost. Spor začíná neshodou a končí rozhodnutím, se kterým obě strany dokážou žít.

Zato boj jde většinou ruku v ruce se vztekem. I spor může začít tím, že se někdo rozzlobí, ale běží při něm hlavně o to, aby se něco vyjasnilo. Aby došlo k oboustrannému rozhodnutí.

Jay: Kdo shodil tu lampu?

Killick: [Zamyšleně se dívá do dálky.]

Jay: Ty ne? Vážně? Nemyslíš, že to nějak souvisí s tím, jak pořád skáčeš na stůl?

Killick: [Posadí se do neutrálního rohu.]

Jay: Takže když si pořídím větší lampu, už se na stůl nevejdeš.

Killick: [Olizuje se a s výsledkem je naprosto spokojený.]

Lidé se v takových případech většinou začnou bránit, dušují se, že oni nic, místo aby problém vyřešili.

Jay: Kdo shodil tu lampu?

dítě: Já ne!

Máme se od koček co učit. Ventilujte svůj nesouhlas s cílem najít řešení.

Hněv se dá z rovnice odstranit tím, že dáte druhému na výběr. Aristotelés takový rozhovor nazýval **poradní argumentací**. Porada souvisí s možnostmi. A je důležité, abyste ty možnosti správně představili: musíte svým posluchačům ukázat, jaké jim z nich plynou výhody. (Tenhle nástroj Aristotelés označoval jako **prospěšnost**. Na lidi funguje skvěle, ale u koček není nutný. Ty už samy nejlíp vědí, co jim prospěje.)

Představte si, že byste v sobotu rádi zašli na koncert. Vaší druhé polovičky se ale nechce. Vypadá unaveně. Místo abyste řekli „No tak, vždyť pořád tvrdneme doma!“, zkuste přijít s alternativou.

vy: Prostě mě napadlo, že jít na koncert by bylo super. Tahle hudba se líbí nám oběma. Ale jestli jsi na to moc grogy, můžeme prostě pozvat Smithovy. Ti jsou dost v klidu.

druhá polovička: V klidu? Spíš je s nimi nuda.

vy: Máš pravdu. Děsná nuda. Koupím nám ty lístky na koncert.

Jak říkám, možná to nezabere a budete si muset osvojit i ostatní nástroje v téhle knize. Přesto zní prospěchový figl o poznání méně ukňouraně než obvyklá výtka.

Co ale bude s Killickem, převrhávačem lamp? Jay se asi bude muset rozhodnout sám. (Ale to jste vlastně udělali i vy v případě toho koncertu. Kočky a partneři se od sebe přece jenom tolik neliší.) Jay může přesunout stůl, aby na něj nesvítilo slunce. Nebo může koupit větší lampu. Nebo může zkusit donutit Killicka, aby mu slíbil, že už tu lampu nikdy neshodí.

Poslední možnost asi neklapne. Člověk by to možná slíbil, i kdyby si nebyl jistý, jestli slib dodrží. Ale kočka by takovou hloupost neudělala.